Diumenge 4 (A) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 10,1-10): En aquell temps, Jesús parlà així: «En veritat, en veritat us dic: qui no entra a la pleta de les ovelles per la porta, sinó que hi salta per un altre lloc, és un lladre i un saltejador; però el qui hi entra per la porta és pastor de les ovelles. A aquest el porter li obre, i les ovelles senten la seva veu, i crida les ovelles pròpies, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir a fora. I quan les seves les té totes a fora, va al davant d'elles, i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu; però si és un estrany no el seguiran, sinó que en fugiran, perquè no coneixen la veu dels estranys». Jesús els posà aquesta comparació, però ells no entengueren de què els parlava.

I els digué altre cop Jesús: «En veritat, en veritat us dic: jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi, són lladres i saltejadors, però les ovelles no els escoltaren. Jo soc la porta: si algú entra per mi se salvarà, i entrarà i sortirà i trobarà pasturatge. El lladre no ve més que per robar, matar i destruir. Jo he vingut perquè tinguin vida i la tinguin en abundància».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo soc la porta de les ovelles»

P. Pere SUÑER i Puig SJ
(Barcelona, Espanya)

Avui, a l'Evangeli, Jesús usa dues imatges referides a si mateix: Ell és el pastor i Ell és la porta. Jesús és el bon pastor que coneix les seves ovelles. «Crida les ovelles pròpies, cadascuna pel seu nom» (Jn 10,3). Per a Jesús, cadascú de nosaltres no és un número; té amb cadascú un contacte personal. L'Evangeli no és solament una doctrina: és l'adhesió personal de Jesús amb nosaltres.

I no solament ens coneix personalment. També personalment ens estima. "Conèixer", a l'Evangeli de sant Joan, no significa simplement un acte de l'enteniment, sinó un acte d'adhesió a la persona coneguda. Jesús, doncs, ens porta al seu Cor a cadascú. Nosaltres també l'hem de conèixer així. Conèixer Jesús no implica tan sols un acte de fe, sinó també de caritat, d'amor. «Examineu si el coneixeu —ens diu sant Gregori el Gran, tot comentant aquest text— si el coneixeu no pel fet que creieu, sinó per l'amor». I l'amor

es demostra amb les obres.

Jesús és també la porta. L'única porta. «Si algú entra per mi se salvarà» (Jn 10,9). I un xic més enllà recalca: «Ningú no ve al Pare si no és per mi.» (Jn 14,6). Avui, un ecumenisme mal entès fa que alguns es pensin que Jesús és un de tants salvadors: Jesús, Buda, Confuci, Mahoma..., tan se val! No! El qui se salvi se salvarà per Jesucrist, encara que en aquesta vida no ho sàpiga. El qui malda per fer el bé, sàpiga-ho o no, va per Jesús. Nosaltres, pel do de la fe, sí que ho sabem. Agraïm-ho. Esforcem-nos a passar per aquesta porta, que, si bé és estreta, Ell ens l'obre de bat a bat. I donem testimoni de què tota la nostra esperança està posada en Ell.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Entra per la porta el qui entra per Crist, el qui imita la passió del Crist, el qui coneix la humilitat de Crist, el qual essent Déu s'ha fet home per nosaltres» (Sant Agustí)

- «Jesucrist promet conduir les ovelles a les 'pastures', a les fonts de la vida. Però, quin és l'aliment de l'home? Ell viu de la veritat i de ser estimat per la Veritat. Necessita Déu, el Déu que se li apropa i li mostra el camí de la vida» (Benet XVI)

- «Així l'Església és una pleta, la porta única i necessària de la qual és el Crist. És també ramat, del qual Déu mateix va predir que Ell seria el pastor, i les ovelles, encara que conduïdes per pastors humans, són, amb tot, tretes cap a fora i pasturades constantment pel mateix Crist, el Bon Pastor i el Majoral dels pastors, que va donar la seva vida per les ovelles» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 754)